

KACHLOWY (4) ai

a oraz o jasne.

sg m N kachlowy (3). \diamond f N kachlową (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kachel” (4) :

a. Będący częścią kafla (1) : Ostracius, Latine testa, Skorupá gárncowa/ álbo káchlowa. *Mącz* 271b.

b. Zbudowany z kafla (3) :

Wyrażenie: »kachlowy piec« = *fornacula Murm, Mymer*¹; *clibanus, fomax BartBydg* (3): *Fornacula, eyn kachelofen Káchlowy pyec. Murm* 135; *Mymer*¹ 30v; *BartBydg* 60.

Cf [**KACHLANY**]

ZCh